

Una vida amb els altres

Febrer

Estem construint la nostra vida. Tenim una vida, una vida que ens parla d'amistat, de treball, de recerca, d'experiències noves... Una vida que hem de posar al servei dels altres, perquè estimant i donant-nos és com arribem a descobrir el gran do de la vida.

Escolta la Paraula

«Qui m'acull a mi, acull el que m'ha enviat» (Jn 13, 1-8)

Era abans de la festa de Pasqua. Jesús sabia que havia arribat la seva hora, l'hora de passar d'aquest món al Pare. Ell, que havia estimat els seus que eren al món, els estimà fins a l'extrem.

Mentre sopaven, quan el diable ja havia posat en el cor de Judes, fill de Simó Iscariot, la resolució de trair-lo, Jesús, sabent que el Pare li ho havia posat tot a les mans, i que havia vingut de Déu i a Déu tornava, s'aixecà de taula, es tragué el mantell i se cenyí una tovallola; després va tirar aigua en un gibrell i començà a rentar els peus dels deixebles i a eixugar-los amb la tovallola que duia cenyida. Quan arriba a Simó Pere, aquest li diu:

--Senyor, ¿tu em vols rentar els peus?

Jesús li respon:

--Ara no entens això que faig; ho entendràs després.

Pere li diu:

--No em rentaràs els peus mai de la vida!

Jesús li contesta:

--Si no et rento, no tindràs part amb mi.

Li diu Simó Pere:

--Si és així, Senyor, no em rentis tan sols els peus: renta'm també les mans i el cap.

Jesús li diu:

--Qui s'ha banyat, només cal que es renti els peus: ja és net tot ell. I vosaltres ja sou nets, encara que no tots.

Jesús sabia qui el traïa, i per això va dir: «No tots sou nets.»

Després de rentar-los els peus, es va posar el mantell i s'assegué a taula altra vegada. Llavors els digué:

--¿Enteneu això que us he fet? Vosaltres em dieu "Mestre" i "Senyor", i feu bé de dir-ho, perquè ho sóc. Si, doncs, jo, que sóc el Mestre i el Senyor, us he rentat els peus, també vosaltres us els heu de rentar els uns als altres. Us he donat exemple perquè, tal com jo us ho he fet, ho feu també vosaltres. Us ho ben asseguro: el criat no és més important que el seu amo, ni l'enviat més important que el qui l'envia. Ara que heu entès tot això, felïços de vosaltres si ho poseu en pràctica!

»No parlo per tots vosaltres. Sé qui vaig escollir, però s'havia de complir allò que diu l'Esclat: El qui compartia el meu pa, m'ha traït el primer. Us ho dic ara, per endavant, perquè, quan passi, cregueu que jo sóc. Us ho ben asseguro: qui acull els qui jo enviaré, m'acull a mi, i qui m'acull a mi, acull el qui m'ha enviat.

Mira endins

Imagineu que sou un dels deixebles que estan amb Jesús en el moment del Lavatori dels peus. Jesús en aquest moment et demana alguna cosa més de tu mateix, que et posi al servei dels altres, tenint en compte les teves possibilitats i donant el millor de tu mateix.

Dinàmica 1. Et proposem que observis la imatge del rellotge i escoltis la cançó «Gente» del grup *Presuntos Implicados*.

Cançó GENTE

Gente, que se despierta cuando aun es de noche y cocina cuando cae el sol.
Gente, que acompaña a gente en hospitales, parques
Gente, que despide, que recibe a gente.
En los andenes Gente que va de frente.
Que no esquiva tu mirada
Y que perciben el viento
¿Cómo será el verano?
¿Cómo será el invierno?

Dos, tres, horas para disfrutarte
Y dos de cada siete días para darte
Un pasaje en la más bella historia de amor
Dos, tres, horas para contemplarte
Y dos de cada siete días para darte
Me acomodo en un rincón de tu corazón
Gente, que pide por la gente en los altares
En las romerías
Gente, que da la vida
Que infunde fe
Que crece y que merece paz
Gente, que se funde en un abrazo en el horror
Que comparte el oleaje de su alma
Gente que no renueva la pequeña esperanza
De un día, Vivir en paz

Dos, tres, horas para disfrutarte
Y dos de cada siete días para darte
Un pasaje en la más bella historia de amor
Dos, tres, horas para contemplarte
Y dos de cada siete días para darte
Te acomodo en un rincón de mi corazón

Para vivir así
En miradas transparentes
Recibir su luz
Definitivamente
Nubes van
Y van pasando
Pero aquella luz
Nos sigue iluminando

Que fresca es la sombra que ofrecen
Que limpia el agua dulce de sus miradas
Es por ti que empiezo un nuevo día
Hay Ángeles entre nosotros
Ángeles entre nosotros

Dos, tres, horas para disfrutarte
Y dos de cada siete días para darte
Un pasaje en la más bella historia de amor
Dos, tres, horas para contemplarte
Y dos de cada siete días para darte
Me acomodo en un rincón de tu corazón

Què et suggereix el veure la foto i escoltar la cançó?

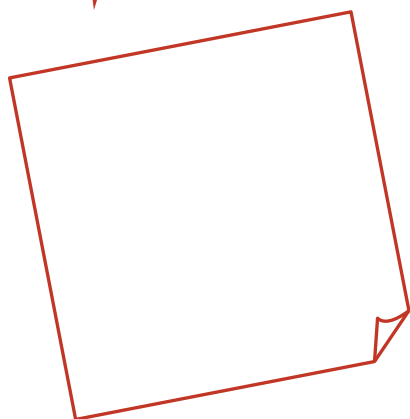
Una vida amb els altres

Febrer

... Mira endins

Dinàmica 2. Recorda un moment o etapa de la teva vida en què, bé vas fer de voluntari, o bé algun voluntari et va ajudar. Pots escriure-ho breument al *post-it* de sota.

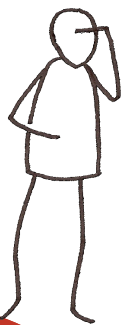

- Quina motivació creus que tenien o potser tenies tu mateix a l'hora de ser voluntari?

- Creus que vas treure algun profit de l'experiència?

- El fet de dedicar temps al voluntariat, consideres que és temps perdut? Per què?

Mira enfora

Hi ha persones, joves com tu, que volen fer de la seva vida una vida dedicada als altres. Han sentit dins seu que algú els necessitava i han estat capaços de sembrar una espurna d'esperança en algú racó del món.

Et proposem que llegeixis aquest testimoni. Pensa, reflexiona i deixa que et parli al cor.

El bumerang de la vida: reps més del que esperes al llançar.

El voluntariat va tenir lloc durant quinze dies al mes de juliol i estava organitzat per la Fundació Adsis. En total érem aproximadament 40 joves de tota Espanya i dormíem en una espècie d'alberg a trenta minuts de València.

Cada matí ens dividíem en grups de treball i baixàvem a la ciutat amb furgoneta. Jo feia classes d'espanyol a africans en el riu, però uns altres treballaven amb xiquets, uns altres amb drogo-dependents, altres joves estaven amb immigrants a Sagunt. Les experiències viscudes eren molt distintes però al mateix temps no ho eren tant, d'aquí la importància de poder compartir-les cada nit.

Amb els immigrants jo vaig aprendre més que ells: a més de molta geografia i paraules en el seu idioma, vaig aprendre a indignar-me, a no conformar-me, a donar el que no se té, a rebre, a ser conscient de la llibertat que ens permet apropar-nos a altres realitats i a canviar la nostra.

5

... Mira enFora

No van ser abecedaris, vocabularis o gramàtica el que es van emportar de nosaltres, sinó la certesa que no estem sols, que mereixen la pena, que algú els necessita. Perquè si en algun moment vaig aconseguir donar-los una mínima espurna d'esperança, va ser perquè vaig comprendre que ells eren la meva: la de donar sentit a tota una vida i la d'arribar a ser coherent algun dia.

Amanda (www.hacesfalta.org)

Series capaç de descobrir en aquest testimoni el gest de rentar els peus, del servei viscut des de la gratuïtat? Com? En quines persones?

R Reflexiona

La nostra vida està plena de gestos d'amor i moltes vegades hem fet de la nostra vida un compromís, un viure en la gratuïtat de formes diferents. Reflexiona i comparteix amb el grup el què et provoquen aquestes reflexions.

1

ELS VALORS DEL VOLUNTARIAT

Solidaritat

Un voluntari és una persona que ofereix el seu temps per a satisfer les necessitats socials. La seva primera característica és la solidaritat: la solidaritat és la resposta a la interdependència, és a dir, a la consciència que el problema no és aliè, sinó que jo sóc part d'ell, tant en el seu origen com en la seva resolució. Per això el voluntari allibera el seu temps per a dedicar-se a exercir un servei. El voluntari no és algú que busca ocupar el seu temps lliure per a distreure's o ocupar la seva consciència.

Quines ONG coneixes? Què penses d'elles?

Gratuïtat

El voluntari és una persona que s'ofereix gratuïtament. No forma part del seu servei remunerat, del seu ofici en el que es sotmet a un grup d'obligacions. El voluntari vol fer les coses seriosament, no per deure legal, sinó per la seva qualitat humana. No és un professional, però tampoc és un incompetent. Hi ha molts júbils, per exemple, que realitzen la mateixa tasca que han realitzat fins fa poc temps en el seu treball.

Hi ha relació entre la gratuïtat i la proposta de Jesús? Per què?

Una vida amb els altres

Febrer

Reflexiona

ELS VALORS DEL VOLUNTARIAT

Donar i rebre

La persona que inicia un servei de voluntariat ha d'estar disposada per a fer un camí de transformació interior. L'important no és el que jo aporto, perquè amb seguretat serà poc (però molt important) sinó el que jo rebo. La relació amigable amb la persona exclosa implica en tal manera el voluntari que li fa veure la realitat, jutjar-la i implicar-se des d'un altre punt de vista, molt més objectiu.

**Si fossis voluntari...
Què podries aportar?
Què creus que podries rebre?**

Del fer al ser

El final del procés és adquirir un talant solidari de vida que, més enllà d'estar exercint el servei, es conserva. A la persona que ha estat voluntària se li nota, perquè mai deixarà de ser-ho si conserva en el seu interior el que ha après.

2

El lavatori dels peus representa per a Joan allò que constitueix el sentit de la vida plena de Jesús: l'aixecar-se de la taula, el despullar-se de les vestidures, l'inclinar-se cap a nosaltres en el misteri del perdó, el servei de la vida i de la mort humanes. La vida i la mort de Jesús no estan l'una al costat de l'altra; només en la mort de Jesús es manifesta la substància i el veritable contingut de la seva vida. Vida i mort es fan transparents i revelen l'acte d'amor que arriba fins a l'extrem, un amor infinit, que és l'únic lavatori veritable de l'home, l'únic lavatori capaç de preparar-lo per a la comunió amb Déu, és a dir, capaç de fer-lo lliure.

El contingut del relat del lavatori dels peus pot, per tant, resumir-se de la manera següent: compenetrar-se, inclús pel camí del patiment amb l'acte diví-humà de l'amor, que per la seva essència és purificació, és a dir, alliberació de l'home.

Joseph Ratzinger
El Camino Pascual

5

25

Jesús diu als seus que no hi hagi rivalitat entre els «caps», és a dir, que visquin en relació d'iguals, en fraternitat.

Et proposem que parlis amb algun membre de Càritas, de Mans Unides, o d'alguna ONG. Què podries fer tu com a jove compromès?

Que la teva actuació sigui duradora. Implica't, actua, busca un projecte solidari que t'engresqui i formi part del teu projecte personal. Dedica cada setmana un temps a viure la gratuïtat, el servei, el donar-te.

Celebra

Ambientació per a la pregària: es necessita unes espigues o una ponsètia (flor de Pasqua), símbols de l'entrega i la donació.

Abans de començar et deixem uns moments de silenci per contemplar les espigues o la ponsètia. Pensa en la seva història, en la seva mort després d'haver donat tot.

Oferirem dos moments: un de perdó i un d'acció de gràcies.

Demana perdó: perquè no has donat resposta com calia, perquè no hem cuidat l'altre, perquè...
Dóna gràcies: perquè amb els petits gestos d'amor has fet créixer a l'altre i a tu mateix/a...

CANT *Des de el teu gest de Kairoi*

Des de la teva realitat
tu pots construir la pau,
lluitar per un món molt més just,
més proper i més humà.
Des de l'escola o treball,
el teu gest pot arribar
a qui tens al costat,
creant fraternitat.

Cal aturar el temps, crear espais,
perdre el temps amb els amics.
Cal un somriure ben senzill
i gaudir, ja, del moment;
fer de Déu el quotidià i
fer nostres les opcions de
treballar el nostre entorn,
renovar la il·lusió.

**DES DEL TEU GEST, DES DEL TEU
COR PODREM ANAR CANVIANT EL
MÓN**

Comença avui el teu camí,
per demà deixa el soroll.
No esperis grans senyals divins
per saber que és el teu torn,
de fer la teva missió
que sols tu pots realitzar
perquè es perd en l'horitzó
tot allò que no hem donat.

Al voltant de les espigues o de la ponsètia hi haurà unes fulles que porten escrites una d'aquestes frases:

Jn 13,1: «Els va estimar fins l'extrem»

Lc 6,35: «Fer el bé sense esperar res a canvi»

2 Cor 9,7: «Va repartir a mans plenes»

Fets 20,35: «Més felicitat hi ha en donar que en rebre»

Acabem resant tots junts el Pare nostre.